

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Martina Láníčka a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **L. G.**
zastoupený daňovým poradcem Mgr. Ing. D. F.

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 1. 2017, č. j. 2830/17/5300-21443-710979 a č. j. 2826/17/5300-21443-710979, ve věci daně z přidané hodnoty

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 19. 1. 2017, č. j. 2830/17/5300-21443-710979 a č. j. 2826/17/5300-21443-710979, se **zrušují** a věci se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.**

Shodu s prvopisem potvrzuje

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 12 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Ing. D. F., daňového poradce se sídlem O. 233/40, 746 01 O.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 13. 2. 2017 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2017, č. j. 2830/17/5300-21443-710979 (dále jen „napadené rozhodnutí 1“), kterým byla potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“),
 - dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty č. j. 1744315/15/3216-50524-801734 za zdaňovací období měsíce dubna 2011 ve výši 41 773 Kč a penále ve výši 8 354 Kč,
 - dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty č. j. 1744588/15/3216-50524-801734 za zdaňovací období měsíce listopadu 2011 ve výši 68 000 Kč a penále ve výši 13 600 Kč.
2. Dále se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2017, č. j. 2826/17/5300-21443-710979 (dále jen „napadené rozhodnutí 2“), kterým byla změněna rozhodnutí správce daně,
 - dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty č. j. 1744049/15/3216-50524-801734 za zdaňovací období měsíce února 2011 tak, že daňová povinnost byla snížena na 51 863 Kč a penále na 10 372 Kč,
 - dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty č. j. 1744262/15/3216-50524-801734 za zdaňovací období měsíce března 2011 tak, že daňová povinnost byla snížena na 79 908 Kč a penále na 15 981 Kč,
 - dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty č. j. 1744491/15/3216-50524-801734 za zdaňovací období měsíce srpna 2011 tak, že daňová povinnost a penále byly sníženy na 0 Kč,
 - dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty č. j. 1744539/15/3216-50524-801734 za zdaňovací období měsíce září 2011 tak, že daňová povinnost a penále byly sníženy na 0 Kč,
 - dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty č. j. 1744556/15/3216-50524-801734 za zdaňovací období měsíce října 2011 tak, že daňová povinnost byla snížena na 16 000 Kč a penále na 3 200 Kč,
 - dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty č. j. 1744622/15/3216-50524-801734 za zdaňovací období měsíce prosince 2011 tak, že daňová povinnost byla snížena na 26 600 Kč a penále na 5 320 Kč.
3. Žalobce v úvodu žaloby konstatoval, že napadená rozhodnutí jakož i rozhodnutí prvostupňové trpí zásadními vadami a jsou nezákonná. Správce daně částečně ignoroval žalobcem navrhované důkazy a jím předkládané argumenty.
4. Žalobce nesouhlasí s tím, že dostatečně nevyvrátil pochybnosti správce daně. Žalovaným citovaná rozhodnutí Ústavního soudu, Nejvyššího správního soudu a Krajského soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje

v Brně jsou podle žalobce na jeho právní případ zcela nepřiléhavá. Žalobce tvrdí, že pochybnosti o neprovedení obchodů se společností Cool Investment s. r. o. (dále jen „Cool Investment“) nejsou ze strany správce daně a žalovaného ničím podloženy, v jeho prospěch naopak nad rámec doložených dokladů svědčí i další skutečnosti zjištěné v průběhu daňového řízení.

5. K napadenému rozhodnutí 1, které se zabývá dodávkami vepřových půlek, koupí přívěsu a koupí dřeva, žalobce vyjadřuje nesouhlas se závěry žalovaného ohledně výsledku svědka P. S., dotazovaného na práci pro společnost Cool Investment. Správce daně podle žalobce zkresluje informace z tohoto výsledku získané tak, aby opodstatňovaly doměření daně. Na tuto skutečnost přitom zástupce žalobce upozorňoval již při výsledku. Žalobce dále navrhoval svědky JUDr. T. Z. a A. W., kteří měli zastupovat společnosti dodávající maso pro Cool Investment. Ti vyslechnuti nebyli, žalovaný zcela nesprávně dospěl k závěru o nadbytečnosti těchto výsledků. O provedení obchodů s masem podle žalobce však také svědčí výpovědi pana Č. za Cool Investment a pana S., který uvedl, že nosil zboží do skladu.
6. Žalobce dále nesouhlasí s žalovaným, který obecně konstatuje, že jednotlivé pochybnosti byly náležitě vysvětleny k jednotlivým obchodům ve zprávě o daňové kontrole. Takové abstraktní odkazování nelze podle žalobce považovat za vypořádání námitek.
7. Nesprávně je vyhodnoceno i provádění plateb. Ve prospěch žalobce svědčí jeho vlastní výpovědi ve shodě s výpověďmi pana P. Z. a pana Č., které se ve stěžejních bodech vzájemně podporují. Rozpory, které v nich správce daně a žalovaný spatřují, jsou pouze marginální. Žalobce dále tvrdí, že při výsledku pana Z. na něj bylo ze strany správce daně nepřiměřeně naléháno.
8. Tvzení žalovaného, že žalobce měl postupovat s péčí řádného hospodáře, považuje žalobce za absurdní, neboť by musel shromažďovat doklady nad rámec svých zákonných povinností. Správce daně se zaměřil na daňové povinnosti žalobce pouze proto, že společnost Cool Investment skončila v likvidaci a za dobu své činnosti neodváděla daň. To však není chybou žalobce a za chybějící účetnictví a daň u této společnosti odpovědnost nenese. Část dodávek společnosti Cool Investment týkajících se zejména stavebních prací přitom žalovaným uznána byla, podle žalobce by však měl žalovaný přehodnotit všechny obchodní transakce. Žalobce dále konstatuje, že mu žádný právní předpis neukládá povinnost zjišťovat, jak jeho dodavatel nabyl do svého vlastnictví zboží, které mu následně přeprodává. Ve všech obchodních vztazích přitom žalobce postupoval stejně.
9. Žalobce se domnívá, že ve světle tvrzených pochybností o uskutečnění předmětných plnění navrhl a předložil dostatek důkazních prostředků k prokázání uskutečnění zdanitelných plnění. Zejména u dodávek dřeva žalobce upozorňuje, že zjišťováním dalších s nákupem dřeva nesouvisejících skutečností si správce daně sám vytvořil pochybnosti, které však k daňové povinnosti žalobce nemají relevanci. Žalobce dále považuje za nemožné, aby prokazoval, jaké množství dřeva získal pan Č. od pana P. B. Koupí dřeva přitom žalobce řádně prokazoval doklady a závěry o nevěrohodnosti těchto dokladů jsou podle žalobce nedostatečné.
10. Pokud se jedná o hodnocení koupě pojízdné prodejny, žalobci není jasné, na jaké listiny žalovaný v odůvodnění odkazuje. Ten navíc provedl místní šetření ve sběrných surovinách, ze kterého bylo ověřeno, že žalobce koupil 2 prodejny a jednu z nich použil na

Shodu s prvopisem potvrzuje

náhradní díly. Torzo této prodejny poté prodal, druhá prodejna je evidována v registru vozidel. Koupi dvou prodejen žalobce přitom doložil kupními smlouvami, skutečnost, že obě obsahovaly podobný VIN kód vozidla, je přitom pouze nešťastnou chybou žalobce, což správce daně ignoruje. Žalobce k tomuto obchodu setrvává na požadavku provedení výpovědi pana Č. a pana P. J., který měl prodejnu dovézt.

11. K napadenému rozhodnutí 2 žalobce zvláště vyzdvihuje skutečnost, že správce daně i žalovaný nesprávně vyhodnotili nákup vakuovacího stroje. Jakým způsobem tento stroj společnost Cool Investment získala, není věcí žalobce, podstatné je toliko, že existuje shoda mezi kupujícím a prodávajícím, i kdyby společnost nebyla vlastníkem, žalobce je chráněn ustanovením § 446 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“). Žalobce i pan Č. přitom shodně tvrdí, že ke koupi stroje mezi žalobcem a Cool Investment došlo, správci daně byla také předložena kupní smlouva. Navíc je existence tohoto stroje ověřena ve výpovědi Ing. M. K., který uvedl, že přístroj viděl a rovněž jej na předložené fotografii identifikoval.
12. V případě nákupu plastové kádě, bedniček a strečové fólie napadá žalobce především skutečnost, že žalovaný provedl místní šetření u paní A. Š., od které měla bedničky získat společnost Cool Investment, žalobce o jeho konání nebyl vyrozuměn, přičemž paní Š. byla při tomto úkonu v podstatě vyslechnuta. Žalobce k objasnění tohoto nákupu dále navrhoval svědky, paní P. S. a R. S., kteří vyslechnuti nebyli.
13. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh řízení a navrhl žalobu zamítnout. Své stanovisko odůvodnil odkazem na obsah napadených rozhodnutí a konstatoval, že žalobní námitky de facto korespondují a případně rozvíjejí námitky odvolací. V předmětné věci bylo správcem daně zjištěno, že obchodní společnost Cool Investment s. r. o. byla usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 9. 2012, č. j. 42 Cm 59/2011-9, zrušena s likvidací, přičemž ustanovený likvidátor na základě výzvy k poskytnutí údajů sdělil správci daně, že účetnictví společnosti nemá k dispozici. Žalovaný opakovaně zdůrazňuje, že toto zjištění nebylo důvodem neuznání nároku žalobce na odpočet, ale jednou ze skutečností vyvolávajících pochybnosti správce daně o uskutečnění deklarovaných plnění podle ustanovení § 92 odst. 5 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Žalovaný především odkazuje na vzájemné rozpory ve výpovědích žalobce, pana Č. a pana Z., závěry místních šetření a hodnocení listinných důkazů, které podrobně popisuje ve zprávě o daňové kontrole a v seznámení s výsledky kontrolního zjištění.
14. Žalovaný odmítá jako nedůvodnou žalobní námitku neuznání nároku na odpočet daně. Žalobce podle něj nepředložil takové důkazní prostředky, které by prokázaly přijetí zdanitelných plnění od dodavatele. K neprovedení výsledků navrhovaných svědků JUDr. T. Z., A. W., P. S. a P. J. odkazuje žalovaný na své závěry uvedené v odst. 25, 26, 42 a 49 napadeného rozhodnutí 2, ze kterých vyplývá, že výpovědi jsou nadbytečné.
15. Na základě všech zjištěných skutečností žalovaný učinil závěr, že žalobce neprokázal uskutečnění zdanitelných plnění od Cool Investment a setrvává na závěrech učiněných ve zprávě o daňové kontrole. Stran námitky, že žalovaný neuvedl, v čem spočívají pochybnosti v případě poskytnutých zdanitelných plnění, žalovaný uvádí, že se s ní již vypořádal v odst. 23 napadeného rozhodnutí 1 a v odst. 28 napadeného rozhodnutí 2, přičemž tyto skutečnosti taktéž vyplývají ze zprávy o daňové kontrole. K námitce

Shodu s prvopisem potvrzuje

provedení výslechu pana Z., který si nepřál být vyslýchán, žalovaný konstatuje, že tento svědek byl o svých právech poučen a následně vypovídal.

16. K námitce označování společnosti Cool Investment za tzv. „bílého koně“ žalovaný konstatuje, že tuto společnost a její stav nehodnotil jako důkazy v daňovém řízení. Stran námitky žalobce, že při místním šetření konaném dne 18. 8. 2016 pan O. a při místním šetření konaném dne 26. 8. 2016 paní Š. byli vyslýcháni jako svědci, žalovaný konstatoval, že protokol z místního šetření je listinným důkazním prostředkem ve smyslu ustanovení § 93 daňového řádu, přičemž z tohoto důkazního prostředku, resp. z průběhu místního šetření nevyplývá, že správce daně v rámci tohoto místního šetření prováděl výslech shora uvedených osob. Námitku nesprávné interpretace ustanovení § 446 obchodního zákoníku o nabytí věci od nevlastníka odmítá s tím, že ji již vypořádal a dodává, že pokud není žádným relevantním důkazním prostředkem prokázána skutečná výše výdaje vynaloženého ze strany žalobce na pořízení zboží a není prokázán ani skutečný dodavatel, pak nelze tento výdaj posoudit jako výdaj ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“). Pokud pak žalobce tvrdí, že v předmětných obchodech jednal v dobré víře, jednal tak na vlastní odpovědnost a nese tedy plné riziko za realizaci takových obchodních vztahů.
17. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
18. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že správce daně na základě výsledků provedené daňové kontroly neuznal nárok žalobce na odpočet DPH podle dokladů vystavených obchodní společností Agrostyl CZ s.r.o. ve výši 85 731 Kč a obchodní společností PROHORSES s.r.o. ve výši 24 703 Kč a nárok na odpočet podle dokladů vystavených obchodní společností Cool Investment v úhrnné výši 474 144 Kč, neboť žalobce neprokázal, že se jednalo o odpočet DPH ve smyslu ustanovení § 72 a § 73 odst. 1 zákona o DPH, respektive neprokázal, že deklarovaná zdanitelná plnění byla těmito dodavateli poskytnuta. Žalovaný na základě provedení dokazování v odvolacím řízení žalobou napadenými rozhodnutími snížil správcem daně stanovený základ daně v případě fakturovaných plnění od obchodních společností Agrostyl CZ s.r.o. a obchodní společnosti PROHORSES s.r.o. v plné výši a dále v případě fakturovaných plnění od společnosti Cool Investment za stavební práce či stavební úpravy v Oticích a v Kylešovicích (kde se nacházejí provozovny žalobce) v úhrnné výši 190 000 Kč. Obsahem žalobou napadených rozhodnutí žalovaného zůstalo neuznání nároku na odpočet podle daňových dokladů (dodávky vepřových půlek, vepřových střev, kuřecích prs, kuřecích čtvrtků, krůtích prs, pořízení vakuovacího balicího stroje, čisticích prostředků, plastové kádě a plastových bedniček, strečové fólie, bukového štípaného dřeva, sušených desek a pojízdné prodejny) vystavených společností Cool Investment z nároku na odpočet DPH podle ustanovení § 72 a § 73 odst. 1 zákona o DPH. V rámci šetření byla provedena svědecká výpověď pana Č. a svědecká výpověď pana Z. Předmětné svědecké výpovědi však podle správce daně neosvědčily, že fakturovaná zdanitelná plnění byla realizována dodavatelem, neboť tyto vykazovaly vzájemné rozpory a byly v rozporu s tvrzením žalobce. V rámci daňové kontroly byly žalobcem předloženy a správcem daně hodnoceny následující důkazní prostředky: kupní smlouva ze dne 14. 10. 2011 (ve věci

Shodu s prvopisem potvrzuje

nákupu vakuovacího balicího stroje), kupní smlouva ze dne 3. 5. 2011 (předmětem bylo pořízení pojízdné prodejny VIN: X ve výši 290 000 Kč bez DPH) a kupní smlouva ze dne 19. 5. 2011 (kupní smlouva mezi žalobcem a panem A. H., předmětem bylo pořízení pojízdné prodejny VIN:X ve výši 143 000 Kč), bylo provedeno místní šetření dne 11. 9. 2014 na provozovně žalobce (ve věci vakuovacího balicího stroje) a místní šetření dne 22. 10. 2014 v bytě a sklepě paní A. Š. (za účelem ověření pořízení plastové kádě a plastových bedniček). Na návrh žalobce v rámci odvolacího řízení byl proveden výslech svědků – P. B., P. S. a Ing. M. K. Žalovaný dále provedl místní šetření za účasti pana O., provozovatele sběrných surovin za účelem ověření pořízení pojízdné prodejny – torza od žalobce a dne 26. 8. 2016 opakované místní šetření u paní Š.

19. Krajský soud předně konstatuje, že lze sice souhlasit se žalovaným v tom, že problematičnost působení společnosti Cool Investment a osob tuto společnost zastupujících nebyla a priori v projednávané věci důvodem pro neuznání daňového tvrzení žalobce. Nedůvěryhodnost této společnosti a dotčených osob Č. a Z. však byla v napadených rozhodnutích, jakož i ve zprávě o daňové kontrole, opakovaně užita coby skutečnost zavadávající pochybnosti o pravdivosti svědeckých výpovědí žalobce a jím předložených důkazů a návrhů na doplnění dokazování. V obecné rovině tak lze konstatovat, že správce daně i žalovaný zakládali své pochybnosti zejména na tvrzeních osob, které v průběhu celého řízení označovali za osoby krajně nedůvěryhodné, samotnou společnost za „bílého koně“ a i přesto v případě tvrzení žalobce a jím navržených důkazů, které podle krajského soudu dostatečně srozumitelně a logicky dokládají uskutečnění předmětných plnění (jejich jednotlivými okolnostmi se krajský soud zabývá níže), přihlíželi přednostně k důkazům získaným od těchto nedůvěryhodných osob. Krajský soud pouze dodává, že bez dalšího nemůže mít vnitřní fungování společnosti Cool Investment vliv na deklarovanou daňovou povinnost žalobce.
20. Pokud se jedná o obchody s masnými produkty, žalovaný se s nadbytečností výsledků pana W. a pana Z. v odst. 20 a 21 napadeného rozhodnutí 1 a v odst. 25 a 26 napadeného rozhodnutí 2 vypořádal nedostatečně. Ačkoliv lze do jisté míry souhlasit s úvahou žalovaného o tom, že společnost Cool Investment nemohla získat přeprodávané zboží od pana K., jak tvrdil ve výpovědi pan Č. (jak je blíže popsáno v dotčených odstavcích), žalobce sám před skončením odvolacího řízení předložil žalovanému účetní doklady o koupi masa mezi společnostmi Pomos a Cool Investment, oba navržené svědky dostatečně označil a rovněž uvedl skutečnosti, ke kterým by tito svědkové měli vypovídat. V takovém případě měl správce daně přistoupit k výsledkům těchto osob a opírat se tak ve své úvaze o důkazy navržené žalobcem, jehož daňové povinnosti byly předmětem daňové kontroly. Případné prokázání obchodních transakcí navrženými svědky by bylo v daném případě výrazně silnějším podkladem pro rozhodnutí než neověřitelná hodnocení svědka, kterého sám správce daně i žalovaný označují za nedůvěryhodného. V souladu s ustanovením § 93 odst. 1 daňového řádu se výslech navrhovaných svědků Z. a W. jeví jako důkaz vhodný ke zjištění daňové povinnosti žalobce. Pokud se jedná o provedení výslechu pana S., podle krajského soudu nemá skutečnost, zda dotyčný pracoval pro pana Č. či pro Cool Investment, vliv na prokázání uskutečnění dodávek masa. Pan S. uvedl, že k jeho pracovní náplni patřilo i nošení a vážení masa, což uskutečnění dodávek nasvědčuje.
21. Naopak nelze podle krajského soudu přisvědčit žalobcově obecné námitce, že žalovaný v odůvodnění toliko abstraktně odkazuje na zprávu o daňové kontrole. Žalovaný do odůvodnění napadených rozhodnutí zahrnul relevantní skutečnosti ve vztahu

k odvolacím námitkám a krajský soud obě rozhodnutí považuje za dostatečně srozumitelná. Pokud se jedná o námitku neprokázání plateb, odkazuje krajský soud na obecné závěry v odst. 20 tohoto rozhodnutí. Žalobce předložil potřebné doklady, dílčí nesrovnalosti vyvstávají pouze ve výpovědích pana Z. a pana Č. Námitku nátlaku při výslechu pana Z. považuje soud za nedůvodnou. Z protokolu o jeho výslechu jednoznačně vyplývá, že pan Z. byl o svých právech řádně poučen a vypovídal dobrovolně.

22. Krajský soud pak musí dát za pravdu žalobci, co se týče námitek směřujících proti místním šetřením u paní Š. a pana O. (majitele sběrných surovin). V obecné rovině je přípustné, aby při místním šetření byly od přítomných osob zjištěny i některé dílčí skutečnosti, v případě paní Š. jsou však jediné relevantní informace zjištěny toliko z jejich odpovědí uvedených v protokolu. Zejména se pak jedná o množství, počet, barvu přepravek apod. Správci daně i žalovanému muselo být v dané situaci zřejmé, že ve sklepě paní Š. zřejmě nemohou být v roce 2016 nalezeny plastové přepravy a kád', které byly předmětem koupě v roce 2011. Jediné relevantní informace mohly být zjištěny toliko od paní Š. samotné. V takovém případě se zjevně nemohlo jednat o místní šetření, ale výslech svědka, který byl proveden bez přítomnosti žalobce, čímž mu bylo znemožněno pokládat svědkovi otázky. Takový výslech je proto nezbytné doplnit, pakliže z něj žalobce vyvozuje závěry. To platí i o návrhu žalobce na výslech paní S., který byl hodnocen jako nadbytečný v souvislosti s informacemi získanými od paní Š. K výslechu pana S. krajský soud konstatuje, že v listině označené jako „Reakce na seznámení se zjištěnými skutečnostmi a výzva k vyjádření v rámci odvolacího řízení“, na kterou žalobce odkazuje, je sice pan S. jmenován, jako svědka jej však žalobce nenavrhoval. Z protokolu o místním šetření dále vyplývá, že pan O. vypovídal i o dalších skutečnostech, jako jsou okolnosti koupě torza prodejny a jeho následný osud. I v tomto případě tak měl žalovaný a případně správce daně provést výslech svědka. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 Afs 95/2012-37 vyložil, že je-li u místních šetření pramenem získaného důkazu listina či jiná věc, ke které pouze dostal správce daně od třetí osoby vysvětlení, jedná se o zákonný důkazní prostředek. Je-li však pramenem důkazu vysvětlení samé, případně skutečnosti vyplývající z vysvětlení, a nelze je z listiny či jiné věci vyvodit, bude mít vysvětlení charakter svědecké výpovědi. Zde pak platí, že je třeba vždy zajistit možnost daňového subjektu se výslechu účastnit, případně klást svědkovi otázky. Místní šetření ve věci přepravek ve sklepě paní Škrobánkové je pak přesně takovou situací a jedná se tedy o vadu mající vliv na zákonnost rozhodnutí. S takovým postupem žalobce přitom vyjadřoval nesouhlas již během daňového řízení. V případě místního šetření u pana O. krajský soud dodává, že v místním šetření bylo dotyčným potvrzeno převzetí torza prodejny, což skutečně naznačuje, že mohly existovat prodejny dvě. Žalovaný přitom toliko upřednostňuje jako důkaz dvě kupní smlouvy s podobným VIN kódem, žalobcův návrh na výslech svědků pana Č. a přepravce pana P. J., které žalobce v průběhu daňového řízení navrhoval, na základě téže skutečnosti označuje za nadbytečné, přestože podle žalobce je možné jimi potvrdit opačný závěr.

23. Za stávající důkazní situace považuje soud za nesprávné i neuznání nákupu vakuovacího stroje. Pro nákup vakuovacího stroje žalobcem svědčí souladné výpovědi žalobce a pana Č. o koupi tohoto stroje, faktura a také kupní smlouva ze dne 14. 10. 2011. Existenci stroje ve své výpovědi potvrdil i Ing. K., který si vybavoval označení stroje a identifikoval jej shodně se správcem daně předloženou fotografií. Sporná je tak pouze otázka, jak získal stroj pan Č., případně společnost Cool Investment. Pochybnosti správce

daně tak směřují k otázce nabytí vlastnictví stroje společností Cool Investment, není však povinností žalobce prokazovat, zda a jakým způsobem tato společnost nabyla stroj do svého vlastnictví. Pochybnosti žalovaného vztahující se k prokázání koupě stroje žalobcem jsou tak podle soudu za stávající důkazní situace nedostatečné a žalovaný je bude dále muset náležitě vyhodnotit a odůvodnit v závislosti na zjištěných skutečnostech. Informace o účtu vedeném ve prospěch pana Č. a jeho obchodech na webové stránce AUKRO je k vyloučení vlastnictví stroje společností nedostatečné. Krajský soud rovněž nesouhlasí s názorem žalovaného, že předmět koupě bylo ve smlouvě nutné specifikovat výrobním číslem, takovou povinnost žádný právní předpis žalobci neukládá.

24. Pochybnosti o nákupu dřeva, na jejichž základě nebyl uznán odpočet faktury za dříví, jsou podle soudu rovněž nedostatečné. Stejně jako u předchozích plnění není skutečně povinností žalobce znát subdodavatele svých dodavatelů. Žalobce správně namítá, že dotazem na společnost Lesy České republiky, s. p. Opava a Bruntál nemohla být vyvrácena tvrzení pana Č. o nákupu dřeva na Hartě a na Hanuši. Lesy ČR nejsou bezpochyby jedinou společností spravující lesy a prodávající dříví v předmětných lokalitách. Pan Č. ve své výpovědi identifikoval i osobu, která obchod pomohla zprostředkovat a osobu, od které získal povolení. Těmito skutečnostmi se však správce daně ani žalovaný nezabýval. Nelze tedy konstatovat, že dříví nebylo společností Cool Investment prokazatelně pořízeno, otázka způsobu pořízení dříví společností Cool Investment přitom z hlediska daňové povinnosti žalobce není za dané situace příliš relevantní. Z výsledku svědka pana P. S. přitom vyplývá, že žalobci skutečně bylo dodáváno palivové dříví, které tento svědek pro žalobce štípal. Dále ve prospěch závěru o uskutečnění obchodů svědčí výpověď pana P. B., který souhlasně s tvrzeními pana Č. potvrdil opakované zapůjčení Avie včetně dodání palivového dříví. Je tak zjevné, že obchodu s palivovým dřívím došlo, o pochybnostech lze hovořit pouze v otázce množství prodávaného dříví a jeho nabytí společností Cool Investment. Těmito otázkami se přitom správce daně nezabýval, není tak jasné, proč neuznal nárok na odpočet DPH jako celek.
25. Krajský soud tak na základě výše popsaných skutečností dospěl k závěru, že je nezbytné doplnit dokazování pro řádné stanovení daňových povinností žalobce. V dalším řízení bude žalovaný muset zejména doplnit výpovědi svědků paní Š. a pana O., které nebyly provedeny v souladu se zákonem, doplnit navrhované výsledky související s nákupem masných výrobků a případně zvážit na základě skutečností zjištěných z těchto výpovědí provedení výsledků dalších žalobcem navrhovaných svědků. Dále bude muset žalovaný náležitě odůvodnit pochybnosti a případně doplnit dokazování v otázce nákupu vakuovacího stroje, čisticích prostředků a palivového dříví ve světle skutečností svědčících ve prospěch žalobce.
26. Na základě výše uvedeného soud napadená rozhodnutí žalovaného zrušil v souladu s § 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s. a věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
27. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Procesně úspěšný žalobce vynaložil 6 000 Kč za soudní poplatek a náklady zastoupení specializovaného právního poradce (2 úkony právní služby po 3 100 Kč, 2 x režijní paušál po 300 Kč – převzetí věci a sepsí žaloby v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb.). Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 12 800 Kč, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) k rukám žalobcova zástupce. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 6. června 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu